

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Quarta Ecclesiae persecutio sub Aelio Adriano commemoratur. Sectio IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

storiam admittit D. Tho. in 1. Sententiarum, distinct. 43. quæst. 2. & in 4. dist. 45. & Abulens. in 4. libr. Reg. quæst. 57. quam sententiam pugnacissimè tuetur quidam Alfonso Ciaconius in sua de hac re Apologia, ubi contendit Traiani animam in cælo nunc esse beatam, in eiusque confirmationem affert testimonia sanctæ Brigittæ, & S. Mechthildis, quibus ait id reuelatum fuisse diuinitus: Cæterum non sine probabilitate ea de Traiani anima historia plerisque doctis viris habetur suspecta, existimantibus eam orationem non esse Damasceni, sed illi ab auctore falso adscriptam, in quibus est Melchior Canus libr. 11. de locis Theologicis cap. 2. Nec verò in huiusmodi rebus priuatæ reuelationes multum habent momenti: etenim in reuelatione, quæ dicitur facta Mechthildi, coniungitur Traianus cum Origene, cum tamen in prato spirituali, quod citatur à septima Synodo, & à Ioanne Diacono lib. 2. vitæ B. Greg. cap. 45. commemoretur alia reuelatio, qua Origenes visus est apud inferos simul cum Ario, & Nestorio.

D. Thom.
Abulens.
Alf. Ciacon.

Canus.

7. Synodus.
Ioan. Diacon.

Quarta Ecclesiæ persecutio sub Aelio Adriano commemoratur.

SECTIO III.

Quoniam alij in Ecclesiæ persecutionibus commemorandis diuersum ordinem sequantur, nos tamen quartam sub hoc Imperatore Ecclesiæ persecutionem ponimus, id quod quanto iure fecerimus, ex his, quæ dicemus, intelliges. Decimus quintus igitur Romanorum Imperator fuit Aelius Adrianus, quem nunquam viuens Traianus adoptauit, quamquam erat illi popularis, sub eo educatus, & affinis etiam, ut potè cui nupserat sororis Traiani filia. Cum Traianus sine liberis excessisset, Cæsarem eum, & Imperatorem Tatianus eius municeps, & Cæsaris procurator perfectionem declarauit. Supra modum ambitiosus, ut ait Dion Cassius, ut potè qui cetera omnia etiam minima tractauerit, ne à quoquam vllò in genere vinceretur. Pinxit venustissimè, atque etiam effigies è cera, & creta formauit. Iactabat præterea se nihil eorum ignorare, quæ aut in pace, aut in bello, siue ad Regem, siue ad priuatum pertinerent. Non agrè ferebat admoneri, & corrigi vel ab humili persona. Transientem mulier rogauit, ut se audiret, cui cum ille respondisset, *Optum mihi non est*: illa deinde clamans ait, *Noli ergo imperare*; tum eam conuersus audiuit. Hierosolymam urbem pridem euerisam rursus habitari iussit, atque è suo nomine *Aeliam* Capitolinam appellauit. Ioui item ex aduerso templi ædem excitauit. Bellum hinc graue, & diuturnum natum est: indignabantur enim Iudæi peregrinos secum in vrbe habitare, & illud multò adhuc ferebant grauius externa sacra in ciuitate fieri, & æternorum Deorum imagines collocari. Itaque cum tumultuarentur, & in bellum ruerent, Adrianus præcipuos Romanorum duces aduersus eos misit, primùm que Iulium Seuerum in Iudæam ex Britannia enotauit, qui diuisos odortus, carptim, ut quosque poterat, comprehendens, tandem penitus oppressit. Arces eorum quinquaginta celeberrimæ dirutæ sunt: vici ad nongentos, & octoginta quinque sanè frequentes, & nominatissimi direpti, & mox igne consumpti: viri in excursionibus, & prælijs ad quinquaginta millia cæsi: fame, morbis, & igne ingens multitudo absumpta. Sic fere omnis Iudæa euerisæ, & Iudæi ab Hierosolymis ablegati, prohibiti que ne vltra ad eam urbem reuertentur, quod nonnulli prædictum volunt ab Esaja illis verbis capite 33. *Cernent terram de longe*. Huius Imperatoris tempore floruit celebris ille Similis, qui deposita præfectura, quam inuitus acceperat, in agro septem annos (quod fuit reliquum vitæ)

D. Cassius
quintus Im-
perator E-
lius Adrian.

Dion. Cass.

Iudæorum
euerisio impe-
rante Aelio.
Esai 33. 17.

in otio, & quiete exegit, atque hæc moriens sepulchro inferibi iussit: *similis hic iacet, cuius ætas quidem multorum annorum fuit; septem tamen duntaxat annis vixit.* Adrianus sepe in mortem consciscere tentavit, sed nemo nec venenum, nec gladium porrigebat: sepe de minimis, & pollicitationibus plures permovere aggressus est, sed irrita omnia: demum consilio medicorum abstinuit cibo, & potu, atque ita obiit dicens illud populo vulgatum: *Turba medicorum interfecit Regem.* Vixit annos duos, & sexaginta, menses quinque, dies sex: imperavit annos viginti, menses vnde-
cim. Sub hoc ipso Imperatore facimus quartam Ecclesie persecutionem, vt etiam scribit Seuerus lib. 2. historia.

Seuerus.

Et quidem negari haud quaquam potest Adrianum in Christianos sauijse vel in ipso initio Imperij: nam religionis causa Eustachium, dictum alio nomine Placidum, rerum in bello gestarum gloria celeberrimum, & coniugem Theopistam leonibus obici imperavit, qui cum diuinitus compressi illis minime nocerent, ira effervescens vt alger Phalaris bouem æneum efformari præcepit, in quem tunc isti glorioso, & illustri martyrio vitam finierunt. Sub eo etiam Euaristus Papa, Faustinus Presbyter, & Iouita Diagonus, Alexander Papa cum socijs Euentio, ac Theodulo Presbyteris sub Aureliano iudice illustri martyrio coronantur: imò

Euaristus, & Alexander Papa martyrio coronantur.

Cas. Baron. Tertullian.

Christiani nulla seruata iudicii dispositione ad eadem rapiuntur.

Euseb. Cas.

& eius tempore, vt recte ait Cæsar Baron: tomo 2. Anapalium, anno Christi 124. contigit sub Artio Antonino in Asia proconsole illud, quod commemorat Tertullianus ad Sæpalam, cap. vlt. *Arrius, inquit, Antoninus in Asia cum persequeretur instanter, omnes illius civitatis Christiani ante tribunalia eius se manu facta obtulerunt: cum ille paucis duci iussu reliquis ait, αὐθιχὸς εἰ γέλατο Ἐποδὶ ἰσχυρῶν, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἡ σέβος ἔσται: hoc est, ὁ μισερὶς περὶ περὶ εὐπίστου, πρᾶξις, αὐθιχὸς ἔσται.* Fuit autem vsque ad eod sæua sub hoc Imperatore persecutio, vt ad fidelium damnationem nulla iudicij dispositio seruaretur, sed Christiani a quo cunque delati statim absque vlla alia inquisitione ad eadem raperentur. Id quod egregè ferens vnus ex Imperatoris præsidibus Serenius Granianus ad Imperatorem de ea iniquitate iudiciorum scribendum putauit, vt auctor est Eusebius Cæsar. in Chronicis, *Serenius, inquit, Granianus legatus vir apprime nobilis literas ad Imperatorem mittit iniquissimum esse dicens clamoribus vulgi innocensissimum hominum sanguinem concedi, & sine vilo crimine nominis tantum, & scilicet reos fieri: quibus commotus Hadrianus Minutio Fundano proconsuli Asia scripsit sine obiectu criminum Christianos non condemnandos. Cuius epistola vsque ad nostram memoriam durat exemplum.* Hæc ille. Ex his perspicuum relinquitur iure optimo quartam Ecclesie persecutionem sub hoc esse Imperatore constituendam.

Quinta Ecclesie persecutio sub M. Aurelio Antonino, & Lucio Aurelio Vero Commodo.

S E C T I O V.

Alius Hadrianus suo, moribusque ingrauescentibus Lucium Ceionium Commodum, qui & Ælius verus dictus est, adoptauit, atque suum in Imperio successorem declarauit: datum populo congiarium eius adoptionis causa: tantumque apud Hadrianum principem valuit, vt præter adoptionis affectum solus omnia, quæ cuperet, etiam per literas impetraret. Sed adeo affecta fuit valetudinis, vt Hadrianum statim adoptionis penituerit, sepeque de illo dixit,

Ostendente terra hunc tantum salu, neque vltra esse sinent: Quos vetulus cum aliquando in hortulo spatians tantitate, & vnus ex presentibus adderet.

Adrianum